

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/93/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114209081
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114209081.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci navrhovateľa: BECK FINANC, s.r.o., IČO: 35 830 522, Rožňavská 1, 831 04 Bratislava, zastúpený: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA DVORECKÝ & BOHUNICKÝ s.r.o., IČO: 35 967 421, Grösslingova 50, 811 09 Bratislava - Staré mesto, proti odporkyňi: C. D., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom T. nám. XXX/X, T., t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníčkou: K.. S. U., U. V. I. N., o zaplatenie sumy 1.714,60 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Návrh sa **z a m i e t a** .

II. Odporkyňi sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 03.03.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 28.03.2014, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.714,60 eura, zmluvnú pokutu vo výške 0,05% denne zo sumy 1.714,60 eura od 23.10.2010 do zaplatenia, úroky z omeškania z jednotlivých splátok, ako aj náhradu trov konania.

Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že uzatvoril dňa 22.07.2010 s odporkyňou Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej veci č. XXXXXXXX. Za objednaný a riadne obdržaný tovar mala odporkyňa uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.714,60 eura. Odporkyňa obdržala tovar podľa zmluvy. Odporkyňa sa v zmluve zaviazala uhradiť 1. mimoriadnu splátku vo výške 260,00 eur a zvyšnú čiastku sa odporkyňa zaviazala platiť v 20-tich mesačných splátkach po 72,73 eura, počnúc dňom 22.08.2010. Odporkyňa do dňa spísania návrhu splátky neuhradila. V prípade omeškania nájomcu si zmluvné strany v súlade s článkom II, bod 8 zmluvy dohodli zmluvnú pokutu vo výške 0,05 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania až do zaplatenia. Nárok na úrok z omeškania odôvodnil navrhovateľ poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1, § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

Podaním zo 24.09.2014, doručeným súdu dňa 29.09.2014, žiadal navrhovateľ o pripustenie zmeny návrhu v časti zmluvnej pokuty a žiadal, aby súd zaviazal odporkyňu povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi zmluvnú pokutu vo výške 259,80 eura, v ostatnej časti mal zostať návrh nezmenený. Uznesením č.k. 11C/93/2014-21 zo dňa 26.11.2014 súd pripustil vyššie uvedenú zmenu návrhu; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 06.05.2015

Nakoľko pobyt odporkyne bol v konaní neznámy, súd jej ustanovil opatrovníčku a ďalej konal s ňou. Opatrovníčke bol doručený návrh s prílohami dňa 20.04.2015, k tomuto sa nevyjadřila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 03.03.2014, Nájomnou zmluvou s následnou kúpou prenajatej veci č. XX XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX vrátane zmluvných podmienok, výpisom z obchodného registra č.l. 7, podaním navrhovateľa zo dňa 24.09.2014, ako aj ostatným obsahom spisu, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa a opatrovníčky odporkyne v súlade s ustanovením § 101 ods. 2 OSP a zistil nasledovný skutkový stav:

Z listiny vyplnenej navrhovateľom (pod predchádzajúcim obchodným menom BECK Reisen s.r.o.) a podpísanej navrhovateľom a odporkyňou, označenej ako „Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere“ a zároveň aj ako „Nájomná zmluva s následnou kúpou prenajatej veci“ č. XX XXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX súd zistil, že má v ďalšom texte vyplnené tie časti, ktoré sa týkajú nájomnej zmluvy a zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere. Predmetom zmluvy bol tovar „sada riadu, parný vys. + žehl., vozík“ s kúpou cenou celkom 1.299,00 eur. Odporkyňa potvrdila prevzatie tovaru pri podpise zmluvy. V rámci vyplnenej časti „nájomná zmluva“ bola uvedená cena tovaru s DPH 1.299,- eur, záloha nájomného pri podpise zmluvy 0 eur, prvá mimoriadna splátka nájomného 260,- eur, zostávajúca čiastka nájomného 1.039,- eur, cena celkom 1.714,60 eura, zostávajúca cena nájomného 1.454,60 eura. Zostávajúca cena mala byť uhradená v 20 mesačných splátkach po 72,73 eura. Zmluva je uzatvorená na dobu 20 mesiacov. Prvá mimoriadna splátka mala byť uhradená 26.07.2010 „odpoledne“. V rámci vyplnenej časti „zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere“ bolo uvedené finančné navýšenie 415,60 eura, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru 26.03.2012, celková výška spotrebiteľského úveru 1.714,60 eura, ročná percentuálna miera nákladov „49,76 eur“, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť 1.714,60 eura, priemerná hodnota RPMN „48,58 eur“. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy majú byť zmluvné podmienky a reklamačný poriadok.

Podľa § 588 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), z kúpnej zmluvy vznikne predávajúcemu povinnosť predmet kúpy kupujúcemu odovzdať a kupujúcemu povinnosť predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň predávajúcemu dohodnutú cenu.

Podľa § 663 OZ, nájomnou zmluvou prenajímateľ prenecháva za odplatu nájomcovi vec, aby ju dočasne (v dojednanej dobe) užíval alebo z nej bral aj úžitky.

Podľa § 489 Obchodného zákonníka (ďalej len „OBZ“), zmluvou o kúpe prenajatej veci si strany dojednávajú v nájomnej zmluve alebo po jej uzavretí, že nájomca je oprávnený kúpiť prenajatú vec alebo prenajatý súbor vecí počas platnosti nájomnej zmluvy alebo po jej zániku.

Podľa § 497 OBZ, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 - 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnění spotřebitel'skej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľ'skej činnosti.

Podľa § 7 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „zák.č. 250/2007 Z.z.“) (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 2 písm. u) a r) zák.č. 250/2007 Z.z., (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), na účely tohto zákona sa rozumie u) odbornou starostlivosťou úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti, r) podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil.

Podľa § 4 ods. 8 zák.č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 OSP, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa § 5b zák.č. 250/2007 Z.z., orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľ'skej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že návrh je v celom rozsahu nedôvodný, a to z nasledovných dôvodov.

Niet pochybností o tom, že navrhovateľ v danej veci vystupuje ako dodávateľ, ktorý pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zmluva a zmluvné podmienky ním boli vopred pripravené a odporkyňa ako spotrebiteľ, ktorý nemá postavenie podnikateľa, a ktorý nemohol ovplyvniť podstatný obsah zmluvy a zmluvných podmienok. Súd dospel k záveru, že zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy, a je preto nevyhnutné aplikovať spotrebiteľské právo a v rámci neho príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporkyňa mala záujem získať konkrétny tovar, ktorý pri podpise zmluvy aj prevzala. Následne malo podľa textu zmluvy dôjsť k nájmu tohto tovaru. Výška nájomného zrejme bola 1.714,60 eura, táto suma je v zmluve označená ako „cena celkom“, avšak nie je zrejmé, ako došlo k určeniu jej výšky, keď záloha je vo výške 0 eur, prvá mimoriadna splátka nájomného je 260,00 eur a zostávajúca čiastka nájomného 1.039,- eur, ktorý súčet spolu sumu 1.714,60 eura nepredstavuje. Podľa názvu zmluvy malo následne dôjsť ku kúpe prenajatej veci. V zmluve je však uvedené (časť II. bod 8 zmluvných dojednaní), že vlastnícke právo na odporkyňu prejde bezodplatne, po zaplatení celkovej ceny tovaru. V takom prípade splátky nájomného mali predstavovať úhradu hodnoty prenajatej veci tak, že po jej zaplatení nezostane žiadna zostatková hodnota. Na druhej strane, za účelom kúpy tovaru, ktorý bol predmetom nájmu, navrhovateľ poskytol odporkyni spotrebiteľský úver vo výške 1.714,60 eura, čo je v rozpore s dohodnutou kúpnu cenou 1.299,- eur. Výška úveru skôr zodpovedá cene nájmu, čo však vo formulári nie je uvedené. V časti o spotrebiteľskom úvere nie sú vôbec uvedené splátky úveru, tiež nie je zrejmé, čo má predstavovať suma 415,60 eura označená ako „finančné navýšenie“, či ide o úrok alebo administratívny poplatok. Ďalej celková výška úveru nemôže byť vo výške 1.714,60 eura, nakoľko zo zmluvy nie je zrejmé a navrhovateľ to ani nepreukázal, že by odporkyni v takejto výške úver poskytol, keď zároveň kúpna cena tovaru bola vo výške 1.299,00 eur, a teda nebol dôvod, aby si odporkyňa brala úver vo výške 1.714,60 eura. Na prvý pohľad zo zmluvy vyplýva, že odporkyňa mala platiť dohodnuté nájomné a zároveň splátky poskytnutého spotrebiteľského úveru, čo ale zrejme nebolo tak mienené, a ani navrhovateľ to netvrdil. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi je nezrozumiteľná v tom zmysle, že nie je možné posúdiť, či odporkyňa mala splácať hodnotu veci formou nájmu, alebo si zobrala na zaplatenie kúpnej ceny 1.299,- eur spotrebiteľský úver. Súd má za to, že nájomnou zmluvou chcel navrhovateľ zakryť poskytnutý spotrebiteľský úver, keďže odporkyni finančné prostriedky v hodnote 1.714,60 eura neboli reálne poskytnuté, ale jednoducho s rovnakou spoločnosťou, od ktorej odporkyňa mala kúpiť tovar, uzavrela odporkyňa aj zmluvu o úvere, čo súd posúdil ako nekalú obchodnú praktiku.

Súd má za to, že pri uzatváraní predloženej zmluvy (ktorá má formu predtlačenej formulára) došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti navrhovateľa, a ktorá podstatne narušila ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k službe. Navrhovateľ nekonal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, pretože v konaní nepreukázal (pričom dôkazné bremeno nesie on), že odporkyni ako priemernému spotrebiteľovi boli akokoľvek vysvetlené (v súlade s požiadavkou odbornej starostlivosti) rozdiely medzi následkami uzavretia kúpnej zmluvy, nájomnej zmluvy alebo zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere, keď zároveň celý formulár zmluvy pôsobí neprehľadne a zmätočne. Navrhovateľ takýmto konaním porušil odbornú starostlivosť vo vzťahu k spotrebiteľovi, pretože nekonal na úrovni osobitnej starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, a ktorá by zodpovedala čestnej obchodnej praxi. Zároveň je nepochybné, že navrhovateľ tým, že neposkytol odporkyni podstatné informácie a nevysvetlil jej všetky dôsledky výberu tej-ktorej možnosti v rámci formuláru, podstatne narušil ekonomické správanie odporkyne ako priemerného spotrebiteľa, v dôsledku čoho urobila rozhodnutie podpísať zmluvu s vyplnenými časťami nájomnej zmluvy a zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere. Celé vyššie uvedené konanie navrhovateľa nemožno hodnotiť inak ako špekulatívne konanie majúce za cieľ zakryť nájomnou zmluvou poskytnutý spotrebiteľský úver.

Súd teda dospel k záveru, že v uvedenom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy došlo k nekalej obchodnej praktike zo strany navrhovateľa, nakoľko boli naplnené znaky nekalosti obchodnej praktiky v

zmysle § 7 ods. 2 zák.č. 250/2007 Z.z.. Z uvedeného dôvodu súd „Nájomnú zmluvu s následnou kúpou prenajatej vecí“, ako aj „Zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere“ považuje za priečiace sa zákonu (§ 7 ods. 1 zák.č. 250/2007 Z.z. - „Nekalé obchodné praktiky sú zakázané.“), ako aj priečiace sa dobrým mravom (použitie nekalej obchodnej praktiky nemôže byť nikdy v súlade s dobrými mravmi), a preto v zmysle § 39 OZ za neplatné, a teda nespôsobujúce žiadne právne účinky. Zároveň je potrebné dodať, že súd nemôže poskytnúť ochranu uplatnenému právu navrhovateľa, ktoré je výsledkom použitia nekalej obchodnej praktiky, pretože výkon práv nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 OZ). Rovnako má súd za to, že nie je možné dosť dobre ani ustáliť, čo sa vlastne právnym úkonom zo dňa 22.07.2010 chcelo vyjadriť a dosiahnuť, a preto pre nedostatok zrozumiteľnosti a určitosti považuje súd právny úkon uzavretia zmluvy za absolútne neplatný v zmysle § 37 ods. 1 OZ.

Návrh potom nebol dôvodný ani v časti žiadanej zmluvnej pokuty, keďže základom úspechu takéhoto nároku je písomná zmluva. Pre absolútnu neplatnosť zmluvy medzi účastníkmi však táto podstatná náležitosť dojednania o zmluvnej pokute chýba.

Vyššie citované ustanovenie § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. je špeciálnym ustanovením k ustanoveniu § 100 ods. 1 OZ, a je treba aplikovať ho prednostne v prípade nároku uplatneného zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorým je aj nárok uplatnený v tomto konaní. Keďže navrhovateľom uplatnený nárok je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy, bol súd v zmysle § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. povinný z úradnej povinnosti skúmať, či nedošlo k premlčaniu nároku navrhovateľa, a teda prihliadnuť na premlčanie ex offa, teda aj bez toho, aby sa odporkyňa premlčania dovoľavala v zmysle Občianskeho zákonníka. Právna úprava v ustanovení § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. bola zavedená zákonom č. 102/2014 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2014, pričom vo vzťahu k tejto právnej úprave neboli prijaté žiadne prechodné ustanovenia. Uvedené ustanovenie je pritom ustanovením procesným, keď orgánu rozhodujúcemu o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy (a teda aj súdu) ukladá povinnosť prihliadať na premlčanie aj bez vznesenia námietky premlčania zo strany spotrebiteľa, a preto sa súd ex offa zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku.

Premlčanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premlčaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

Nakoľko medzi účastníkmi nedošlo k platnému uzavretiu zmluvy, boli v zmysle § 457 OZ povinní vydať si navzájom plnenia, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Dvojročná subjektívna premlčacia doba, v rámci ktorej mal navrhovateľ právo žiadať od odporkyne vydanie bezdôvodného obohatenia súdnou cestou, začala v zmysle § 107 ods. 1 OZ plynúť dňa 23.07.2010 (deň po podpísaní zmluvy), a uplynula dňa 23.07.2012 (pondelok). Navyše trojročná objektívna premlčacia doba uplynula dňa 23.07.2013 (utorok). Nakoľko bol návrh na začatie konania podaný dňa 28.03.2014, bol podaný až po márnom uplynutí dvojročnej subjektívnej aj trojročnej objektívnej premlčacej doby. Za premlčané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premlčí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok. Z uvedených dôvodov súd návrh v časti zaplatenia istiny, zmluvnej pokuty a príslušenstva vo výroku I. zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 OSP, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP s poukazom na § 151 ods. 1 OSP, keď plne úspešnej odporkyni právo na náhradu trov konania nepriznal, pretože si ich neuplatnila a ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.